

PDeCAT

Un any de la moció de censura. Falten 20 mesos

L'avui alcalde Sr. Rufí no s'ha cansat mai de justificar la seva trama dient i explicant que va fer i promoure aquest fet davant la "inacció" de l'Ajuntament i de les "dificultats" per part del nostre cap de llista, Jordi Cordon, a establir un diàleg fluid. Cal recordar que des del PDeCAT (aleshores CiU) mai vàrem amagar que els inicis de legislatura varen ser molt complicats i difícils per buscar una estabilitat interna al govern. Al nostre entendre, passats uns 3 mesos diríem que la situació estava estabilitzada. Error per part nostra de pensar això quan ERC-JUNTS seguia alimentant i treballant per a la moció de censura que ens fes fora del govern a CDC i de l'Alcaldia a en Jordi Cordon. El dia D i l'hora H (l'autorització de la festa de les vaquetes del 2016) feia mesos que estaven marcats a l'agenda com a detonant de tot plegat. Tot el que es diu al voltant d'aquest fet, són excuses de mal pagador.

Hi ha unes declaracions/titulars a *El Punt* molt aclaridores fetes pel Sr. Rufí: 26-5-15 "VOLEM LIDERAR UN GOVERN ALTERNATIU" i el 09-7-2016 (pràcticament 1 any després) "RUFÍ LIDERA A TORROELLA DE MONTGRÍ EL VOT DE CENSURA I EN SERÀ L'ALCALDE".

A dia d'avui ens sap molt greu que l'alcalde posi en boca seva la voluntat del poble dient que: "... la moció representa dos terços de la població de Torroella...", i nosaltres li diem que aquesta moció és la seva voluntat i dels altres actors d'aquella trama que són avui també còmplices de l'ànsia de poder del Sr. Rufí. La moció no va ser ni la voluntat ni l'interès general del poble de Torroella o més ben dit del municipi de Torroella de Montgrí i de l'Estartit.

Treballar pel poble no és una competició de veure qui fa més coses, sinó que vol dir treballar per l'interès general de la nostra gent i del nostre municipi, desinteressadament, i no prendre decisions per interessos personals i partidistes que puguin posar en perill la bona sintonia i cohesió social que ara com ara tenim al municipi. Construir i consolidar un projecte costa molt, destruir i desfer és qüestió d'un vist i no vist.

A dia d'avui encara no s'han aclarit els motius d'aquella moció de censura i no es farà mai perquè no hi ha cap més motiu que el d'assolir l'Alcaldia a qualsevol preu.

Estem davant d'un govern del NI-NI, ni rumb ni projecte de legislatura. S'han limitat i es limiten a viure i sobreviure de l'herència rebuda de la passada legislatura 2011-15. Darrerament veiem com surten als mitjans de comunicació anunciant i inaugurant inversions i serveis programats i acordats quan no eren al govern i el més greu de tot és que anuncien totes aquestes inversions com si les haguessin planificades i aprovades ells. Que han de sortir a les fotos? Sí, només faltaria, però s'hauria de tenir una mica de dignitat i vergonya i no fer-te teva una cosa pensada, treballada i realitzada per un altre.

Tot plegat i juntament amb l'experiència acumulada, ens fan assumir aquests darrers mesos de legislatura 2015-2019 a l'oposició amb moltes ganes, per carregar-nos de raons, motius i il·lusions per a les properes eleccions del 2019 amb més confiança que mai.

Falten 20 mesos.

ERC - JUNTS

L'1 d'octubre votarem Sí

L'1 d'octubre decidirem el nostre futur polític en un referèndum legal, efectiu i vinculant. Malgrat l'oposició i les traves de l'Estat espanyol, aquell dia podrem votar com ho hem fet sempre: amb els mateixos drets, amb la mateixa normalitat i amb totes les garanties.

Els ajuntaments són la institució més propera als ciutadans i els primers bastions de la construcció nacional. En els moments importants de la nostra història col·lectiva com a nació, el seu paper ha estat determinant per a l'assoliment dels anhels de justícia, de progrés i de llibertat dels catalans.

Els regidors d'ERC-JUNTS, com a electes escollits ens devem a la ciutadania, i si avui hi ha una reivindicació que genera consens a Catalunya, aquesta és la celebració d'un referèndum per decidir lliurement el futur del nostre país.

El 9 de juny, el president de la Generalitat i el vicepresident del govern van anunciar, acompanyats pel Govern i la majoria dels diputats del Parlament, la pregunta que se sotmetrà a consideració del conjunt de la ciutadania de Catalunya el proper 1 d'octubre: "Voleu que Catalunya sigui un estat independent en forma de república?"

Els regidors d'ERC-JUNTS (Josep Maria Rufí, Sandra Bartomeus, Marc Calvet i Anna Maria Mercader), en tant que representants democràticament escollits, ens comprometem a acompanyar les institucions del país per garantir que el conjunt de la societat catalana pugui expressar-se i manifestem el nostre ple suport a la voluntat expressada pel Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat. Així mateix, els encoratgem a seguir avançant en tots aquells passos necessaris per fer efectiva l'organització, la convocatòria, la celebració i l'aplicació del referèndum.

El nostre compromís és col·laborar en totes aquelles actuacions que des del Govern se'ns requereixin. Per això, en el moment que es faci la convocatòria, des de l'Ajuntament posarem a disposició de l'organització del referèndum els locals habituals de Torroella de Montgrí i de l'Estartit on se celebren totes les conteses electorals.

Perquè volem que Catalunya sigui un estat independent en forma de república, us encoratgem a votar Sí. Entre tots farem un nou país: net, pròsper, culte i just.

Un any de molta feina

UPM va decidir, el juliol del 2016, entrar a formar part de l'equip de govern després que CiU es quedés en minoria. Érem conscients que el nostre municipi necessitava un impuls polític i, sobretot, estabilitat i bona gestió. UPM és el partit que més ha estat en el govern des que es van constituir els ajuntaments democràtics. Els tres regidors, Jordi Colomé, Josep Martinoy i Roser Font van assumir el repte de portar àrees complexes del govern, amb ERC-Junts i L'EST, conscients que podien aportar estabilitat, experiència, treball, bona gestió i, sobretot, il·lusió.

La col·laboració amb les altres formacions ha estat vital pertinen un govern cohesionat i anar per feina. S'han desencallat temes que feia anys que estaven bloquejats, cosa que ha requerit molt d'esforç. Un exemple en seria la zona esportiva que exigia un previ acord amb els propietaris. A finals any es començaran les obres per fer el nou Camp Municipal d'Esports i el nou Pavelló, que són absolutament necessaris. Properament també s'iniciarà la millorade la plaça del Lledoner i del passeig de l'Església i, per suposat, es continuarà el procés de petites intervencions en l'espai i el mobiliari urbà.

A l'Estartit, s'ha desencallat la construcció de l'Espai Medes, un equipament del tot necessari per a la interpretació del territori i l'allargament de la temporada turística. S'han fet millores importants en espais sovint massa oblidats com Els Griells i ja s'ha presentat un primer projecte del nou passeig Marítim. A Montgó s'ha regulat l'aparcament, i s'hi han fet unes primeres millores. També s'està treballant en la solució definitiva dels problemes de les diferents urbanitzacions, així coma Sobrestany i a la Bolleria. Estem donant una nova empenta a les polítiques de l'espai rural i generant noves bosses d'aparcament.

Aquest nou govern també ha aconseguit dos compromisos, per part de la Generalitat, per resoldre problemes endèmics de mobilitat. Territori i Sostenibilitat invertirà 20 milions d'euros durant quatre anys per ampliar les carreteres que ens uneixen amb Girona, tant per Verges com per Parlavà. I també el compromís de Trànsit, per a la senyalització alternativa per evitar les cues de la carretera de Pals.

Hem aconseguit dinamitzar l'Espai Ter amb més activitats, duplicant el nombre d'espectadors, contenint la despesa i consolidant-lo com un dels més destacats del país. Hem dotat la Policia Local de noves eines informàtiques per donar més seguretat als ciutadans i facilitar la feina dels agents.

S'han dut a terme processos participatius per a la redacció d'un nou Pla d'Igualtat d'Oportunitats entre Homes i Dones i un nou Pla de Joventut. També s'està impulsant el projecte d'horts comunitaris i d'altres que incideixen en tenir un poble més cohesionat, educador i solidari. En l'àmbit intern de l'Ajuntament, s'està duent a terme la negociació del nou conveni que comportarà millors condicions per als treballadors públics. Mantenim la il·lusió per continuar transformant el nostre municipi perquè volem que els ciutadans se'n sentin orgullosos.

En arribar els nens i les nenes corrien cap a nosaltres, emocionats perquè començava l'escola. En Said, l'Ahmad, en Yasin i l'Aburris entre d'altres venien a fer les classes d'anglès i matemàtiques per als nens i nenes petites durant el matí i nosaltres vigilàvem que pareixin una mica d'atenció. Crec que l'escola queda molt limitada per un futur de veritat, era simplement una distracció, algun motiu per aixecar-se els matins i que les 24h eternes dels 7 dies de la setmana es fessin una mica més lleus. Algú amb qui jugar, algú que t'escolti i algú que t'abraci. La nostra funció allà acabava sent aquesta. A la tarda els hi fèiem classes als adults i cada voluntari i voluntària acabava aportant una mica d'allò que se li donava millor.

Quan vaig tornar tenia el dilema de si realment havíem ajudat com a voluntaris i voluntàries, donat que te n'adones que això és a gran escala, que depèn de les elits polítiques, econòmiques i de la màfia i que tu no pots fer res. Fem que els seus dies puguin tenir algun sentit, que se sentin acompanyats, estimats i que somriuguin, que se sentin sobretot acceptats per alguns i no abandonats per tothom.

Agnès Santos

D'una conversa a un bitllet d'avió. El meu refugi ets tu.

L'aventura no va ser de flors i violes, de fet havíem estat avisats des de l'inici que per norma general, res seria senzill; i no s'equivocaven. Pocs dies abans de marxar ens van informar que per temes burocràtics, l'OCC seria expulsada de Sounio; només una de nosaltres va poder viure l'experiència. Quan els altres vam arribar, la destinació ja era un altra, Eleonas Camp, un camp de les afores d'Atenes, on hi vivien més de 2.000 persones. Durant uns dies vam conèixer moltes iniciatives que s'havien engegat a la capital del país. Les nostres tasques van ser diverses, des de desfer i ordenar caixes de roba, que arribava de tot al món, al magatzem d'Ellinikos, fins a servir dinars a l'hotel abandonat, City Plaza.

El projecte Elea, d'Eleonas Camp, té uns objectius molt definits. Es responsabilitza del repartiment de roba i de menjar, i ofereix un ventall d'activitats educatives no formals, que engloben l'àmbit esportiu, l'artístic, el cultural, etc. A diferència dels altres projectes visitats, en aquest cas vam gaudir d'una organització diària que permetia aportar noves idees sense perdre el fil, experimentar les diferents tasques i escollir amb les que ens sentíem més a gust.

Berta Llos

Sobre cherso

Quan era allà, era allà. M'havia d'esforçar per recordar què feia abans d'arribar-hi, què havia de fer quan tornés... Era com si el mapa de la meua vida s'hagués desdibuixat i només hi existís aquell punt, en què jo em trobava allà, fent de mestra a l'escola i d'amiga, i aquesta era la meua feina, pel que jo estava feta. A l'hora de tornar, no podia, no acabava de saber cap on tornava ni com fer-ho; jo tornar i ells quedar-se. Vaig ajornar la tornada, però tot i així va arribar igualment. Aquesta mena d'abducció és el que m'ho ha fet més difícil. M'ho he passat malament des del primer pas rumb a l'aeroport; i encara ara, tot i que en una manera evolucionada, aprenent a conèixer amb la marca que me n'ha quedat. Però aquesta mena d'abducció també és el que va permetre que ells poguessin aprofitar el 100% del meu jo, que era allà i només allà, per donar fins a l'última gota del que fos que trobessin en mi. I això val més que les llàgrimes o el mal de cor que hagi pogut tenir des de llavors. Perquè si hi anem, hi anem per a ells. Love you, my friends!

Martina Roura Font

Camp de Mantamados

El camp on vaig fer el meu voluntariat era a Mantamados al nord de l'Illa de Lesbos. Al matí ajudava a una associació que es diu Light House a treure de les costes gregues les restes dels "dinguis" (barques amb les que viatgen els refugiats). També anava a la platja amb els nois del camp un cop per setmana.

Per les tardes, de 18:00 a 1:00 anava al camp. Allà realitzava diferents activitats amb els joves; jugàvem a futbol, m'ensenyaven a jugar a cricket, els hi organitzàvem tallers, jugàvem a cartes i després sopàvem. Després de sopar era el moment més delicat, el temps en que els nois t'explicaven el perquè estaven en el camp., explicaven coses del passat, la seva història, històries que tan de bo ningú hagués de viure, històries tristes i d'altres molt tristes. Jo no els podia dir que els entenia, ja que una situació com aquella només la pot entendre qui l'ha viscuda. Jo intentava ser positiu i mirar sempre endavant, cap el futur (no molt prometedor: alguns portaven allà 3 mesos).

Assegut a la platja de Molyvos, veia Turquia a l'horitzó, cinc quilòmetres d'aigua, cinc quilòmetres dramàtics.

Txiki Sánchez

LEST

Molta feina feta, molt feina per fer

Aquest any hi va haver alguns canvis en l'organització de la Festa Major de Santa ja que no vam tenir atraccions a la platja. Això es va produir per la negativa de l'Associació de Firaires de les comarques Gironines de traslladar l'espai firal al nou emplaçament que els va oferir l'EMD de l'Estartit per instal·lar-s'hi. Aquesta proposta responia a una línia de treball iniciada fa més d'un any per l'EMD, amb el consens de govern i oposició, per millorar aquesta activitat.

Com sabeu, durant molts any hem tingut atraccions a la platja durant més d'una setmana. Això provocava pèrdua de places d'aparcament i motivava una gran quantitat de queixes veïnals per sorolls i brutícia. A més, la decisió de traslladar les atraccions del pàrquing de la platja Gran a un gran solar de l'entrada del poble s'emmarcava en un replantejament global de la imatge i els usos de la façana marítima de l'Estartit. El nou espai ofert reuneix les condicions idònies de capacitat i ubicació per garantir l'activitat dels firaries, preservar el descans de la població i no interferir amb d'altres activitats.

Arrel d'això, l'any passat es va aprovar per Junta de Veïns el canvi i la reducció de dates de les fires. Com que no va ser possible aplicar les mesures l'any 2016, al mes de novembre es va comunicar aquesta decisió als firaires i es van iniciar les reunions per trobar l'opció més encertada de dates i ubicació.

Lamentem profundament que a última hora el col·lectiu de firaries decidís que si no els deixàvem muntar a la platja i durant 9 dies, no calia negociar res més. Volem aprofitar aquest escrit per demanar-vos disculpes per les molèsties que això us hagi pogut ocasionar.

Per aquest any es van buscar algunes fórmules perquè els més menuts no es quedessin sense festa i, de ben segur, per l'any vinent tornarem a gaudir d'una festa major completa i amb atraccions.

I pel que fa als altres temes, ja a mitjan estiu, encarem aquest segon semestre amb molta feina. A nivell municipal tenim molts projectes engrescadors en marxa: la nova biblioteca de l'Estartit, la finalització del projecte Life Pletera o la construcció de l'Espai Medes, el centre d'interpretació de la part marina del parc natural.

A l'EMD, a més, s'hi ha incorporat recentment personal nou per millorar la gestió del dia a dia. Un conserge mantenidor a mitja jornada que podrà atendre les incidències més urgents i donar així una resposta més àgil a les peticions dels nostres veïns i veïnes.

A nivell de país, entrem en un moment decisiu i nosaltres, com a partit i com a representants locals, hi serem. Serem al costat del govern català en les seves decisions i farem el que estigui a les nostres mans perquè l'1 d'octubre tots els nostres veïns i veïnes pugueu votar a l'Estartit i decidir quin és el futur del nostre país, com no podria ser d'altra manera.

Us desitgem que gaudiu del que queda d'estiu, esperant que sigui una temporada bona pel sector turístic.

COET

Dels sudokus als plens - 2

Un dels primers escrits que COET va fer a la revista el Montgrí va ser «dels sudokus als plens», on explicàvem entre d'altres coses que en els precs i preguntes tan es pot parlar d'una farola que no funciona des de fa setmanes, de la queixa d'una paperera que està al mig de la vorera, dels containers arrebossats d'escombraries i/o dels impostos abusius, passant, també, pels aparcaments tan plens de sots i abandonats que tenim.

En aquesta ocasió, volem tornar a donar les gràcies a l'equip de govern per difondre el lleure, l'oci, el concepte de família, d'amistat o de fer activitat física, entre d'altres, a la població; doncs es fan uns plens tan curts que no cal ni anar-hi, ja que no tens temps ni de fer sudokus i, encara menys, mots encreuats.

El més interessant seria fomentar la participació de la població als plens per poder dir la seva, però com que les persones saben que els polítics no se les escoltaran (com sempre), val més continuar amb la vida normal, ja sigui fent sudokus, mots encreuats o qualsevol altra cosa més beneficiosa que anar a una sala amb quatre politiquets que no t'escoltaran.

Amateurs de bona fe

Tot el que es diu de nosaltres és cert, no oferim cap excusa, només simples fets. Per un petit temps vam fallar en no reconèixer la nostra hipocresia, vam ignorar la nostra covardia, convenientment amagada en una posició de compromís polític, d'aquell «saber fer». I per què? Per intentar retenir la nefasta imatge que les persones tenen dels polítics? Pel què diran? O perquè hi havia un nou govern?

Simplement perquè som uns amateurs de bona fe i no uns professionals de la política com ells es creuen que són. Més humilitat que és la virtut d'un bon governant i menys supèrbia que és la que demostren cada vegada que surten amb la corbata a les fotos del diari.

Tot i això, NO ens mantenim en silenci veient com el deute augmenta, els impostos ofeguen a les famílies, es dona més poder al dèspota, no es creu amb la participació o no es compleix el que es diu! Això sí, nosaltres sempre hem parlat.

Hi haurà moments que estarem a l'abast de la injustícia, del caciquisme, però no perdrem mai la valentia per protestar d'allò injust! Pots comptar amb nosaltres!